

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Pfv.II.20.158/2018/5.

A tanács tagjai:

Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit a tanács elnöke

Nyíróné dr. Kiss Ildikó előadó bíró

Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró

A felperes:

felperes neve(felperes címe)

A felperes képviselője:

Dr. Balsai Szabolcs ügyvéd (fél címe 1)

Az alperes:

alperes neve(alperes címe)

Az alperes képviselője:

Dr. Rozgonyi Anna Júlia ügyvéd (fél címe 2)

A per tárgya:

Házastársi közös vagyon megosztása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Gödöllői Járásbíróság 4.P.20.053/2015/33.

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 14.Pf.20.556/2017/6.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 1.425.000 forint (egymillió-négyszázhuszonezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes a 2014. március 25. napján végintézkedés hátrahagyása nélkül elhunyt néhai felperes neve(a továbbiakban: az örökhagyó) első házasságból született gyermeke; az alperes az örökhagyó második házastársa. Az örökhagyó törvényes örökösei a felperes és a perben nem álló testvére. Az örökhagyó után hagyatéki vagyon hiányában nem volt hagyatéki eljárás.

- [2] Az örökhagyó és az alperes 1990 májusában létesítettek érzelmi kapcsolatot, 1994. évtől kezdődően éltek közös háztartásban és 2002. december 14. napján kötöttek házasságot.
- [3] Az örökhagyónak és gyermekeinek közös tulajdonában állt **S.-ban** egy társasházi lakás, amelyet 1991. július 28. napján 1.850.000 forintért értékesítettek. A vételár felhasználásával a felperes és a perben nem álló testvére részére egy-egy lakást vásároltak, a felperes testvérének ingatlanát az örökhagyó hasznélvezeti jogával terhelten.
- [4] Az alperes tulajdonában állt a **S.-, Y. M. utca ... szám** alatti ingatlan, amelynek tulajdonjogát 1993 júliusában elcserélte a **B. H. utca ... számú** önkormányzati bérlakás bérleti jogára. Ezt az ingatlant az alperes 1993. december 21. napján megvette, majd 4.600.000 forint vételárért értékesítette. A vételárból 2.600.000 forint felhasználásával vásárolta meg 1995. december 22. napján a **Sz. ... hrsz.** alatti szerkezetkész állapotú ingatlant. Az eladó az örökhagyó munkáltatója volt, ezért az ingatlan 1/10 tulajdoni hányada az örökhagyó tulajdonába került az alperes hasznélvezeti jogával terhelten, a további 9/10 tulajdoni hányad tulajdonosa az alperes lett. Az építési munkák befejezéséhez felhasználták az alperes budapesti ingatlanának értékesítéséből megmaradt 2.000.000 forintot, valamint közös jövedelmüket is.
- [5] A szigetszentmiklósi ingatlant az örökhagyó és az alperes a 2002. október 29. napján kelt kisajátítást helyettesítő közérdekű célú adásvételi szerződéssel értékesítette a Magyar Állam nevében eljáró **Á. Rt.-nek** 32.820.000 forint vételárért.
- [6] Az alperes a 2003. július 10. napján kötött adásvételi szerződéssel 6.400.000 forint vételárért vásárolta meg a **Cs. ... hrsz.-ú,** az ingatlan-nyilvántartásban **Cs., S. utca ... szám** alatti címmel nyilvántartott ingatlan 54/100 tulajdoni hányadát, ami ténylegesen egy kétlakásos ikerház egyik épülfélben lévő lakását jelentette. Az építkezést az örökhagyó és az alperes közösen fejezte be, a felépítmény bekerülési költsége a költségvetés szerint 22.043.550 forint volt. A használatba vételi engedély – amely az ingatlant **Cs., V. út ... (Sz. köz 1.)** címmel tünteti fel – 2005. július 28. napján emelkedett jogerőre. Az ingatlan-nyilvántartásba az alperes tulajdoni hányadára az **O. Jelzálogbank Zrt.** javára 2003. október 15-én 15.000.000 forint és járulécai erejéig jelzálogjogot, illetve ennek biztosítására elidegenítési és terhelési tilalmat jegyezték be. Ez volt az örökhagyó és az alperes közös lakása.
- [7] A 2005. december 1. napján kelt „Nyilatkozat” megnevezésű okiratban az örökhagyó és az alperes rögzítették, hogy a **Cs., V. út 21/B.** címen található **Cs. ... hrsz.-on** nyilvántartott családi ház nem tartozik a házastársi közös vagyon körébe, mert az az alperes különvagyon. Az örökhagyó megerősítette, hogy az ingatlan különvagyon. Az örökhagyó megerősítette, hogy az ingatlan különvagyon. Az örökhagyó megerősítette, hogy az ingatlan különvagyon miatt semmilyen követeléssel vagy igényrel nem lép fel az alperessel szemben. A nyilatkozatot dr. Kuchta Ferenc ügyvéd készítette és ellenjegyezte, azt az örökhagyó és az alperes is aláírta.
- [8] Az örökhagyó és az alperes 2013. május 28. napján két tanú előtt nyilatkozatot tettek, amelyben az örökhagyó elismerte, hogy a **... frsz.-ú Wolkswagen Jetta** típusú személygépkocsi nem tartozik a házastársi közös vagyonba és az örökhagyó megerősítette, hogy a gépkocsi az alperes különvagyon. A 2013. október 12-i keltezésű, „Házassági vagyoni jogi megállapodás” megnevezésű szerződésben az alperes és az örökhagyó kijelentették, hogy a **... frsz.-ú Wolkswagen Jetta** típusú személygépkocsit az alperes különvagyonából vásárolták, ezért az az alperes különvagyonához tartozik. Az okirat aláírására a Pest Megyei **F. Kórházban** került sor, ahol az örökhagyót kezelték. A megállapodást dr. **P. B.** ügyvéd készítette és ellenjegyezte, azt az örökhagyó és az alperes is aláírta.
- [9] Az örökhagyó 2011. évtől kezdődően volt beteg; krónikus tüdőtágulás, keringési problémákat okozó tágulatos szívbetegség, szívritmus zavar, cukorbetegség, gyulladós bélbetegség, dűlmirigy daganatos megbetegedése és szürkehályog miatt állt gyógykezelés alatt. 2013. október 12. napján az örökhagyó rendelkezett az ügyei viteléhez szükséges belátási képességgel. A szürkehályog miatt 2013 novemberében műtötték. A 2005. december 1. napján és a 2013. október 12. napján kelt nyilatkozaton, illetőleg házassági vagyoni jogi megállapodáson lévő aláírások az örökhagyótól származnak.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [10] A felperes keresetében az örökhagyó és az alperes házastársi közös vagyonának megosztását, a 2005. december 1. és 2013. október 12. napján kelt megállapodások érvénytelenségének megállapítását kérte arra hivatkozással, hogy mindkét megállapodás jó erkölcsbe ütközik, illetve azokat nem az örökhagyó írta alá.
- [11] Állította azt is, hogy a 2005. december 1-i keltezésű szerződés nem jött létre, mert az örökhagyónak nem állt szándékában ilyen tartalmú nyilatkozat tétele, valamint a szerződésben megjelölt helyrajzi szám és cím téves. Kérte annak megállapítását is, hogy ez a szerződés színleltége miatt érvénytelen és ajándékozási szerződést leplez.
- [12] A 2013. október 12. napján kelt megállapodás érvénytelenségének megállapítását azért is kérte, mert a szerződés aláírásakor az örökhagyó belátási képessége hiányzott és látásképtelen volt.
- [13] Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy mindkét megállapodás érvényes házassági vagyoni szerződés.

Az első- és másodfokú ítélet

- [14] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.
- [15] Ítéletét a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (a továbbiakban: Csjt.) 27. § (2) és (3) bekezdésére alapította. A felülvizsgálattal érintett keresetekkel összefüggésben kifejtette: a házastársak egymás közötti vagyoni viszonyaikat szerződéssel rendezhetik és a Csjt. házassági vagyoni szabályai csak akkor és annyiban érvényesülnek, amennyiben azoktól a házastársak szerződéssel nem térnek el. A házastársak saját elhatározásuk alapján a Csjt. vagyonszövetségben alapuló vagyoni rendszertől eltérően, saját belátásuk szerint szabályozhatják vagyoni viszonyaikat, megköthetnek bármilyen szerződést, amelyet jogszabály nem tilt. Az örökhagyó és az alperes ilyen szerződéseket kötött 2005. december 1. és 2013. október 12. napján: meghatározták, hogy a Csjt. rendelkezéseitől eltérően mely vagyon tartozik az alperes különvagyonába.
- [16] A 2005. december 1. napján létrejött megállapodás nem színlelt amiatt, hogy a különvagyon körét a törvénytől eltérően szabályozza. Amennyiben az örökhagyó a szigetszentmiklósi ingatlan értékesítéséből befolyt és a tulajdoni hányada alapján őt illető vételár részletet az alperesnek ajándékozta volna, ez az ingyenes juttatás sem ütközne jó erkölcsbe. A szerződés jó erkölcsbe ütközésének megállapítása során ugyanis nem a szerződő fél érdeksérelmét, hanem azt kell vizsgálni, hogy maga a jogügylet társadalmilag elítélhető-e. Az pedig nem ütközik az általános társadalmi felfogásba, ha az egyik fél saját vagyona rovására a másiknak ingyenes vagyoni előnyt juttat, azaz az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 579. § (1) bekezdése szerint ajándékoz és az sem, ha a közös vagyon rá eső részét házastársa különvagyonába utalja.
- [17] Megállapította azt is az elsőfokú bíróság, hogy a 2013. október 12. napján kelt megállapodást az azt készítő és ellenjegyző ügyvéd jelenlétében az örökhagyó már kórházi ápolása alatt írta alá. Elfogadta az ügyvéd tanúvallomását, amely szerint az előre elkészített okiratot az örökhagyó kezébe adta, aki azt elolvasta, szóban is elmagyarázta neki a tartalmát, ezért azzal az örökhagyó tisztában volt. Nem fogadta el **P. K.** és **B. E.** tanúknak az örökhagyó látásképtelenségére vonatkozó tanúvallomását, mert a tanúk szoros rokoni kapcsolatban állnak a felperessel és neheztelnek az alperesre, amiért nem tájékoztatták őket az örökhagyó és az alperes házasságkötéséről.
- [18] A felperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyta. A felülvizsgálattal érintett körben kifejtette: az ingatlant terhelő jelzálogjog nem érinti a 2005. december 1. napján létrejött szerződés érvényességét. A jelzálogjogot 2003. október 15. napján, a nyilatkozat megnevezésű okirat kelte előtt bejegyezték.

Ebből következően a volt házastársak által közösen felvett hitel – egymás közötti belső jogviszonyukban – az alperes különvagyonát terhelő adóssága.

- [19] A 2013. október 12. napján kötött szerződésben szereplő személygépkocsira rendelkezésre áll a 2013. május 28. napján tett ugyanolyan tartalmú nyilatkozat is. Az örökhagyót a szürkehályog miatti látásromlása nem befolyásolta a szerződés megértésében, szerződéses akarata kinyilvánításában. Nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor az örökhagyó látásképességének tisztázása érdekében a kezelőorvos tanúkénti kihallgatására irányuló felperesi bizonyítási indítványt – mint szükségtelent – elutasította. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság akkor is, amikor **K. K.** és **B. A. F.** tanúk vallomását elfogultságuk miatt kirekesztette a bizonyítékok köréből.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [20] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Megsértett jogszabályhelyként a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 3. §-t, 206. §-t, 221. §-t, 177. §-t, 196. § (3) bekezdését, valamint a régi Ptk. 114. § (3) bekezdését és Ptk. 666. §-t jelölte meg.
- [21] A 2005. december 1. napján kelt „Nyilatkozat” megnevezésű szerződés érvényességének elbírálása során az eljáró bíróságok megsértették a régi Pp. 3. §-t, 206. §-t és 221. §-t, mert mellőzték a felperesnek a csömöri ingatlanra bejegyzett jelzálogjog alapjául szolgáló hitelszerződés, továbbá a hitelező bank általános szerződési feltételei beszerzésére irányuló bizonyítási indítványát és azt nem is indokolták meg.
- [22] A jelzálogjog bejegyzésének alapjául szolgáló, 15.000.000 forint felvételét tartalmazó kölcsönszerződést a felek házastársként kötötték meg az **O.** Jelzálogbank Zrt.-vel. A kölcsönszerződés beszerzése azért lett volna indokolt, mert ha a szerződés tartalma ellentétben áll a nyilatkozattal, akkor kétséges lehet a nyilatkozat érvényessége; az okirat ugyanis a Csjt. 27. §-ba vagy egyéb jogszabályba is ütközhet. A jogerős ítéletnek az az okfejtése, hogy a megállapodás érvényessége szempontjából nincs jelentősége a kölcsönszerződésnek és a bejegyzett jelzálogjognak, a Ptk. 114. § (3) bekezdését sérti. A felek megállapodása ugyanis mint a szerződéssel kikötött elidegenítési és terhelési tilalomba ütköző rendelkezés, semmis. Amennyiben az ingatlant terhelő jelzálogjog, valamint elidegenítési és terhelési tilalom alapját képező kölcsön közös tartozás, akkor nem lehet a tartozás biztosítékaul szolgáló ingatlant különvagyonba utalni a pénzügyi előzetes jóváhagyása nélkül.
- [23] Az örökhagyó a kölcsönszerződést adóstársként írta alá, a hitel törlesztése közös vagyomból történt, ezért a megállapodás még érvényessége esetén is ajándékozási elemeket tartalmaz. Ha az ingatlan valóban az alperes különvagyona, az örökhagyó a közösen törlesztett hitel rá eső részéről, mint közös vagyoni hozzájárulásról ingyenesen mondott le az alperes javára. Ez az ingyenes juttatás pedig a kötelesrész alapját képezi, ezért az ítélet sérti a régi Ptk. 666. §-t is.
- [24] Az eljáró bíróságok a régi Pp. 177. § (1) bekezdésének megsértésével utasították el a felperes igazságügyi szakértő kirendelése iránti bizonyítási indítványát a csömöri ingatlan bekerülési értékének véleményezésére.
- [25] A 2013. október 12. napján kelt nyilatkozat érvényességének vizsgálata során az eljáró bíróságok a régi Pp. 177. § (1) bekezdését és 196. § (3) bekezdését azért sértették meg, mert elutasították az örökhagyó látásképességének megállapítására az orvosszakértő kirendelése iránti bizonyítási indítványát. Amennyiben látásképtelensége miatt az örökhagyó nem tudta elolvasni az okiratot, annak teljes bizonyító ereje a régi Pp. 196. § (3) bekezdés alapján megdőlt, így a szerződés érvénytelen.
- [26] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. A vagyoni jogi szerződéssel a házastársak jogosultak meghatározni, hogy egyes vagyontárgyaik

valamely házastárs különvagyonát képezik. A házastársak a perbeli esetben egyértelműen el kívántak térni a Csjt.-ben meghatározott közös vagyoni vélelemtől, amelyre a jogszabály lehetőséget ad. A megállapodás következtében fel sem merült az ingatlan házastársi közös vagyonba tartozása, ezért nincs jelentősége az ingatlan bekerülési költségének.

- [27] A pernek a házastársak vagy az egyik házastárs által felvett hitel sem tárgya, ezért a szerződés érvényességére nem lehetett kihatással és nem befolyásolta a felek szerződési szándékát.
- [28] A felperes az elsőfokú eljárásban az örökhagyó látásromlásának bizonyítására nem terjesztett elő bizonyítási indítványt, a másodfokú eljárásban pedig a régi Pp. 235. § (1) bekezdésben rögzített korlát miatt erre már nem is volt lehetősége. A szerződést készítő és ellenjegyző ügyvéd tanúvallomása alátámasztotta az örökhagyó látás,- és olvasásképeségét.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [29] A Kúria a jogerős ítéletet a régi Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között bírálta felül.
- [30] A felülvizsgálati kérelem megalapozatlan.
- [31] A felperes felülvizsgálati kérelmében részben eljárási; részben anyagi jogi jogszabályok megsértését állította. A régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján az eljárási jogszabálysértésnek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással kell lennie, ennek hiányában a Kúria a megtámadott határozatot hatályában fenntartja. A Kúria ennek megfelelően vizsgálta, hogy történtek-e eljárási jogszabálysértések; ha igen, azok az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással voltak-e. Az eljárási szabálysértésekkel összefüggésben vizsgálta az anyagi jogi jogszabályok sérelmét is.
- [32] A felperes alaptalanul állította a 2005. december 1. napján kelt megállapodás érvénytelenségének elbírálása során a régi Pp. 3. §, 206. § és 221. § (1) bekezdésének megsértését. Az eljáró bíróságok nem valósítottak meg jogszabálysértést a jelzálogjog bejegyzésének alapjául szolgáló szerződés és a pénzügyintézet általános szerződési feltételeinek beszerzésére irányuló bizonyítási indítvány mellőzésével.
- [33] Helyesen fejtették ki az eljáró bíróságok: a Csjt. 27. § (2) bekezdése biztosítja, hogy a házastársak az egymás közötti vagyoni viszonyaikat – a házassági életközösség tartamára – szerződéssel rendezzék és a szerződésben a törvény rendelkezéseitől eltérően határozhatják meg, mely vagyon kerül a közös, illetőleg a különvagyonba. Az örökhagyó és az alperes ezen jogszabályi lehetőség alapján rendelkeztek az ingatlan és a személygépkocsi alperesi különvagyonáról. Nem eredményezné a szerződés érvénytelenségét az sem, ha a kölcsönszerződés és az általános szerződési feltételek alátámasztanák a felperesnek azt az állítását, hogy a kölcsönszerződést a házastársak adóstársakként kötötték meg. A házassági vagyoni szerződés megkötésekor a kölcsöntartozás fennállt, a házastársak ennek ismeretében kötötték meg a megállapodásukat. Egyetért a Kúria a másodfokú bírósággal: a Csjt. 27. § (2) bekezdés alapján a házastársak szabadon rendelkezhetek arról is, hogy a közösen felvett kölcsön – egymás közötti belső jogviszonyukban – az alperes különvagyonát terhelő adósság.
- [34] Megalapozatlan az a felperesi hivatkozás is, amely szerint az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalom miatt a házastársak a pénzügyintézet előzetes jóváhagyása nélkül nem rendelkezhetek volna az ingatlan különvagyonba utalásáról. Az ingatlant jelentő 54/100 tulajdoni hányad ugyanis az ingatlan-nyilvántartás szerint az alperes tulajdonában áll, a bejegyzett jelzálogjog, az ennek biztosítására kikötött elidegenítési és terhelési tilalom az alperes kizárólagos tulajdonaként nyilvántartott tulajdoni hányadot terheli. Az ingatlan csak a házastársak belső jogviszonyában, a Csjt. 27. § (1) bekezdésében rögzített közös vagyoni vélelem miatt minősül közös vagyonnak. A házastársak arról szóló megállapodása, hogy az ingatlan az egymás közötti belső jogviszonyukban is az alperes kizárólagos tulajdonának (különvagyonának) minősül, a házastársak külső – így a jelzálogjog jogosultjával fennálló – jogviszonyaiban nem eredményezett változást.

Csak utal arra a Kúria, hogy a régi Ptk. 114. § (3) bekezdésbe ütköző rendelkezés miatti semmisségi okra a felperes az első,- és másodfokú eljárás során nem is hivatkozott, így az a felülvizsgálati eljárásnak sem lehet a tárgya.

- [35] Az sem eredményezhetné a házastársak megállapodásának érvénytelenségét, ha a szerzett kölcsönszerződés igazolná a felperesnek azt az állítását, hogy a házastársak a kölcsönt a házassági életközösség tartama alatt közösen törlesztették, ezért az örökhagyó a közös vagyontól az alperes különvagyonára fordított, a törlesztés rá eső összegéről ingyenesen mondott le az alperes javára. A per kizárólag a szerződések érvénytelenségének megállapítására és a házastársi közös vagyon megosztására irányult; a felperes nem érvényesített kötelesrész kiadása iránti igényt. Ezért fel sem merülhet, hogy a jogerős ítélet a kölcsönszerződés beszerzésének elmulasztásával a kötelesrész alapját meghatározó régi Ptk. 666. § rendelkezéseit sérti.
- [36] A felperes érvelésével szemben a másodfokú bíróság részletesen kifejtette, hogy a jogvita elbírálása szempontjából nem volt jelentősége a bejegyzett jelzálogjognak, ebből következően nyilvánvalóan nem volt szükség az ennek alapjául szolgáló kölcsönszerződés és egyéb iratok beszerzésére (másodfokú ítélet 2. oldal hatodik bekezdés). Ezzel a másodfokú bíróság eleget tett a régi Pp. 221. § (1) bekezdésben foglalt indokolási kötelezettségének is.
- [37] A felperes alaptalanul állította a megállapodások érvénytelenségének elbírálása során a régi Pp. 177. § (1) bekezdésének a megsértését.
- [38] A 2005. december 1. napján kelt megállapodás esetén az érvénytelenségi okok elbírálása szempontjából nem volt jelentősége a szerződés tárgyát képező ingatlan bekerülési költségének. Ezért nem valósított meg eljárási szabálysértést az elsőfokú bíróság az ennek megállapítására előterjesztett igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítvány elutasításával.
- [39] A 2013. október 12-i keltezésű megállapodással összefüggésben pedig a felülvizsgálati kérelemben kifejtett érveléssel szemben a felperes nem terjesztett elő az örökhagyó olvasásra való képességének tisztázása érdekében olyan szakértői bizonyítás iránti indítványt, amelyet az eljáró bíróságok alaptalanul utasítottak el.
- [40] A felperes az igazságügyi pszichiáter szakértő szakvéleményére 2016. június 8. napján előterjesztett észrevételében sérelmezte, hogy a szakvélemény nem terjed ki az örökhagyó látásképeségére, ezért ennek; továbbá annak a kérdésnek a tisztázására, hogy a szerződésen szereplő aláírás származhat-e az örökhagyótól, írásszakértő kirendelését kérte (24. szám alatti előkészítő irat). Az elsőfokú bíróság a 2016. szeptember 8. napján tartott tárgyaláson elrendelte az igazságügyi írásszakértői szakvélemény beszerzését és felhívta a felperest, hogy a szerződések érvénytelenségének megállapítására bizonyítási indítványait terjessze elő (25. szám alatti jegyzőkönyv 5. oldal).
- [41] A felperes az írásszakértői véleményre tett észrevételében a szakértő tárgyalásra történő idézését indítványozta (32. szám alatti előkészítő irat) majd a 2017. február 16. napján tartott tárgyaláson új írásszakértő; az ingatlan forgalmi értékének megállapítására ingatlanforgalmi szakértő kirendelését, valamint az örökhagyó beszámítási,- és látásképeségének tisztázására a kórházi kezelőorvos tanúkénti kihallgatását kérte. Ezen bizonyítási indítványait az elsőfokú bíróság a tárgyaláson kihirdetett végzésével elutasította. (33. szám alatti jegyzőkönyv 2. oldal)
- [42] A felperesnek tehát nem volt olyan, az örökhagyó látásképeségének tisztázása érdekében előterjesztett orvosszakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványa, amelyet az eljáró bíróságok a régi Pp. 177. § (1) bekezdésének megsértésével utasítottak el.
- [43] A kifejtettek tekintetével a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértett sem eljárási jogi, sem anyagi jogi jogszabályt, ezért azt a Kúria a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [44] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyalás tartása nélkül bírálta el.
- [45] A felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, ezért a régi Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése szerint a felperes köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja, az (5) és (6) bekezdése alapján a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányosan állapította meg.
- [46] A felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték összege az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerint 1.425.000 forint, amelyet a régi Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése, a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. § alapján az állam visel.

Budapest, 2018. november 6.

dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k. a tanács elnöke, Nyírőné dr. Kiss Ildikó s.k. előadó bíró, dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül: